Vousy

Nostalgická vzpomínka na pubertální chmýří

Zní to asi velmi banálně, ale je to problém překvapivě zapeklitý. Jsem kluk. To by nebyl problém. Nějak tak s tím souhlasím a je to i nějak tak vyrovnáno: Holky mají nahoře víc, kluci dole víc. Když si blbě sedneš, zabolí to. Člověk si nějak zvykne, jak si sednout bezbolestně. Vlastně od dětství se to učíme. Vy holky to máte jednodušší až do chvíle, kdy vám narostou prsa, a tak váhu prsou postupně eliminujete stále větším záklonem při chůzi a postupně si zvykáte. Ale k tématu…

Puberta

Začalo to nevinně. Rostou chlupy dole, i v podpaží a na celém těle. Dobrý, už jsem chlap, říká si adolescent. Jenže mimo to začne puberťák chlupatět i na ksichtu a dotyčný má radost! „Už jsem chlapák!“ je to takové chmýříčko, ale jsem dospělej. Nevím, jak to máte holky vy, ale když vám začnou růst tam dole, máte pocit, že už jste dospělé? Nechám názor na každém z vás.

Mně začaly ty chlupy na tváři rašit a rodičové zakoupili holící náčiní: Takovou tu žiletku a holící mejdlo. Prostě klasika. To byly Vánoce a já si připadal jako opravdový chlap. Měl jsem své vlastní holící náčiní.

Vzpomínám si na tehdy mého nejlepšího kamaráda Míru, se kterým jsme řešili elektroniku a vymýšleli různé elektronické obvody a on byl také postižen růstem na obličeji. Prohlásil, že se nebude nikdy holit. Ruku na srdce, vlasy pod nosem nejsou dobrou vizitkou, a tak asi taky dostal k narozeninám, nebo k čemu, od rodičů holící soupravu. No, dopadlo to tak, že každý z nás puberťáků se dříve, nebo později začal holit. Není zbytí.

Jak to bylo dál?

Přeskočím pár let: Jsem ženat a má žena na mě: „Nechceš si nechat narůst vousy? Mě by to zajímalo, jak budeš vypadat.“ Vyhověl jsem. První týden tak nějak dobrý, další týden už to svědilo a třetí? Přišly strašidelné pocity, jak to na té hubě nemám rád.

Dopadlo to dobře. Já měl vousy tříbarevné (tmavá, zrzavá a šedivá). V hospodě se mi smál

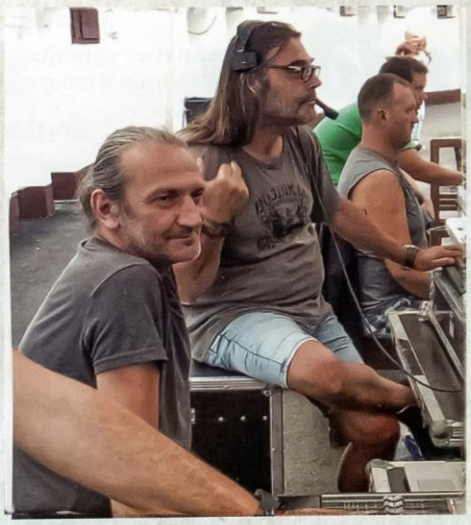

hlavně Venca, co měl plnovous kvalitní a jednobarevný, tedy velmi temný. A vlastně i žena usoudila, že jsem velmi směšný a šlo to pryč. Ufff, úleva, zmizelo svědění. Paráda život. Dal jsem manželce pusu a cítil ji. Nikoli zprostředkovaně přes různobarevný vous. Nějak tak se mi zlepšil život. Jenže furt rostou!

Klasika žiletka

Dlouho jsem používal žiletku, prostě standartní postup. Pak mi rodičové pod stromeček zakoupili holící strojek napájený elektrickým proudem. To byla novinka a byl jsem tedy rád oholen. Byl kvalitní sovětský, ale stejně to prostě za pár let vzdal. Řekl mi: „Hynku, už tě mám dost, jsem starý, pošli mě do křemíkového nebe.“ A tak šel. Se vší pietou: „Byl jsi mi blízkým přítelem po mnoho roků, a tak tě odevzdávám popelnici, ať je ti skládka lehká.“A šup do popelnice.

Pěna na holení

Toto období bude trvat dlouhá léta. To jsem ještě měl nějaké tendence se tak jednou za týden oholit. Pěna změkčila vous a pak levná holítka (10 kusů za 50 korun to zvládla). Většinou 5 na jedno oholení. Ale léta ubíhala a můj vous se postupem času bránil víc a víc. Z chloupků pod nosem se časem staly vousy, pak dráty a nyní roxory (to je náplň do železobetonu). A tak jsem se rozhodl své utrpení vyřešit. Na internetu jsem objednal strojek, co ten můj vous zvládne. Dokonce se nabije a holí.

Vrťákem na vous

První rok dobrý, pak to začalo bolet a vous nemizel. Sakra tvrdé dráty, myslím, že to bude titan. Nevím. Teď mě napadlo, jestli mi tam nerostou diamanty. Ty jsou také velmi odolné. A jejej, taky drahé! To je dobrý nápad, poslat to do výzkumného ústavu na analýzu. Jakože bych to prodával. Taky kšeft. Třeba pro nějaký vesmírný projekt.

No nic, víc vám neřeknu, než že jsem si zakoupil elektrický strojek další, drahý. Plácl jsem se přes kapsu, neb jsem cítil, že je třeba to nějak vyřešit. Jmenuje se zastřihávač vousů. Rozbalil jsem krabičku a doufal v krásné zítřky. Jal jsem se tedy zařízení nabít. Má to display, a tak jsem sledoval, jak rostou procenta. Za tři čtvrtě hodinky přístroj dosáhl 100 procent nabití a já s očima zvědavýma započal proceduru.

Stiskl jsem tlačítko a vrčoun se rozeběhl. Zakousl se do mých drátů a frekvence běhu motorku se podstatně snížila. Ale i přesto jsem v zrcadle viděl, že se objevuje pokožka a nepříjemný prales mizí. Pravá tvář dobrý. Levá taky dobrý. Když jsem se však pustil na oblast pod bradou, vznikl problém. Totiž, mně tam to něco roste nějak tak do víru. Jeden doleva, druhý na sever, třetí směr jižní Afrika. Nějak to ten stroj tedy statečně prosekal, ale vznikly remízky. Byl jsem trochu zklamán, ale dořešila to holící pěna a levná holítka. (Ještěže mi brácha k Vánocům pokaždé dává holící pěnu. Hodnej brácha). No byla to procedura na půl hodiny.

Jen mě tak napadá, kdybych zaběhl do kadeřnictví, že chci oholit, co by se dělo. Asi by všechny kadeřnice daly výpověď a radši šly do fabriky typu 8 hodin šroubek a matička.

A až jednou proběhnu krematoriem, moc by mě zajímalo, co v té urně moji potomci dostanou. Jasně, že popel, ale bude tam i hromádka neroztavitelného materiálu?

Holky, je to hezké, jaké máte hezké nohy, ale vy, co si je holíte, BACHA!!! Ať si taky nevytvoříte ocelové pruty.

Tak hezký den, moji milí čtenáři, a příště zase na nenapsanou.

Váš HyPulík